

høre den ene eller den anden Klasse af Samfundet. I det hele kan jeg henholde mig til, hvad jeg udtalte forleden, da jeg første Gang havde Ordet for at indlede Behandlingen her, at man var gaaet ud fra, at Lovforslaget kun skulde gælde for Folk, der vare ubemidlede, og det er ogsaa Grunden til, at man har villet begynde den paa-gældende Paragraf med Ordet „ubemidlede“, og jeg tror ikke, at Flertallet har nogen Anledning til at frasalde netop det. Men i øvrigt vil jeg dog sige, at, efter at jeg i det forrige Møde, da vi havde Sagen til Behandling, har hørt den ærede Minister udtale, at hvor som helst Ordet „ubemidlede“ staar, enten det bliver studt ind imellem, eller det staar foran, vil Ordet alligevel komme til at gaa paa samtlige de Arbejdere og øvrige Medborgere, der ere nævnte i Paragraffen, da kunde Flertallet, hvis det er Tilfældet, for øvrigt godt frasalde sit Forslag og lade Ordet „ubemidlede“ staa der, hvor Mindretallet ønsker det. Smidlertid tror jeg dog ikke, at der er Grund dertil. Jeg mener fremdeles, og jeg tror ogsaa, Flertallet mener, at Loven kun skal gælde ubemidlede. Dernæst ankede det ærede Medlem over Ordene „grov Uagtsomhed“, og i Afstien var det ærede Medlem for Rjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) jo inde paa det samme. I den Anse, der fremkom fra det ærede Medlem fra Middelfart mod Ordene „grov Uagtsomhed“, fremdrog han et Eksempel ude fra Landet, idet han navnlig omtalte Mergelgravning. Jeg tror nok, at det ærede Medlem i den Henseende begik en grov Uagtsomhed, thi han har ikke lagt tilstrækkelig Mærke til, hvorledes det gaar til med at grave Mergel. Det ærede Medlem gif nemlig ud fra, at man graver sig ind under Jorden; han tænkte sig vel noget lignende, som man gør i Kulminerne og lignende Steder, at man gaar ned i et lille Hul og derfra huler sig ind under Jorden; i alt Fald gjorde det ærede Medlem udtrykkelig opmærksom paa, at under Mergelgravning hulede man sig ind under Jorden. Det er imidlertid slet ikke Tilfældet, kan jeg oplyse det ærede Medlem om. Naar man gaar ned i Jorden efter Mergel, gaar man ikke ned i et Hul og huler ud, men man gaar ned med retopstaaende Bægge. I alt Fald vil jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at netop de, der komme til Skade ved det Arbejde at grave Mergel — og det sfer jo ikke saa sjældent, at Folk komme til Skade ved at grave Mergel — har jeg aldrig tænkt mig i noget som helst Tilfælde skulde falde ind under Betegnelsen „grov Uagtsomhed“. Jeg kan

ikke tro andet, og jeg har ikke saa lidt Kendskab dertil, thi det forekommer jo netop i den Arbejdsgren, som jeg selv er knyttet til, og det er derfor en Ting, som jeg kender meget godt; jeg er aldeles overbevist om, at det er saa at sige umuligt, at der derved kan foregaa noget, som kan regnes med til og kaldes „grov Uagtsomhed“. Jeg vil dernæst gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at dette netop er et Udtryk, som vor Lovgivning kender i mange, mange Tilfælde, som selvfølgelig de 2 ærede Medlemmer ogsaa vide. Derfor kan jeg ikke stonne, at der egentlig er nogen Grund til at fremdrage netop det ogsaa overfor det Lovforslag, vi her behandle. Det ærede Medlem for Bejle Amts 2den Valgkreds (Berg) har jo med nogen Omftrivning for Resten i sit Vædringsforslag benyttet det samme. Om Omftrivningen er heldig, vil jeg lade staa hen, jeg tror det ikke. Et andet æret Medlem, det ærede Medlem for Thisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) har jo nylig gjort opmærksom paa, at han heller ikke troede, at de valgte Ord deri ere heldige, og jeg antager derfor, at det ærede Medlem er enig med mig i, at netop Udtrykket i Lovforslaget vistnok vil være det rigtige. Dernæst ankede det ærede Medlem fra Middelfart (Henning Jensen) over, at vi havde udtalt i Betænkningen, at trods det, at vi løste Lovforslaget fra Forbindelse med Sygekasserne, saa havde vi alligevel bevaret en tænt Forbindelse, og det ærede Medlem varierede adskilligt over det og mente, at det var en meget stor Inkonsekvens, at Udvalget havde udtalt noget saadant i Betænkningen. Det forekommer nu ikke mig, at der egentlig deri ligger nogen Modsigelse. Det er jo meget naturligt, at skont man løser en Ting efter Ordlyden fra Forbindelsen med noget andet, saa kan man jo alligevel give fuld Ret til i en vis Retning endda at tænke sig en Forbindelse, og det er netop det, Flertallet i Udvalget her har gjort. Fordi man løser netop det foreliggende Forslag fra den Forbindelse, det staar i til Sygekasserne, derfor er man jo ikke forpligtet til at tænke sig, at Sygekasserne ikke kunne eksistere, og at en Del af de paa-gældende, som et mindre Uheld har ramt, ogsaa kunne falde ind under Sygekasseloven. Men der er ogsaa noget ganske naturligt i, at man lader en Del af de Smaabagateller, som kunne afstedkommes under Arbejdet, falde ind under Sygekasserne. Naar man nemlig forhandler et Lovforslag som dette, tænker paa at gennemføre en Lov om Erstatning i Tilfælde af Ulykfe, saa forekommer det dog mig, som jeg ogsaa gjorde gældende,